

33. navadna nedelja A

*Mislím na rešitev in ne na nesrečo.
Klicali me boste in uslišal vas bom.
(prim. Jer 29,11.12)*

Prvo berilo

Pregovori 31,10-13.19-20.30-31

Vrlo ženo, kdo jo najde! Njena vrednost je daleč nad biseri. Srce njenega moža zaupa vanjo, povračila ne pogreša. Izkazuje mu dobroto in ne hudega vse dni svojega življenja. Skrbi za volno in lan in dela s pridnimi rokami. Svoje roke izteguje k preslici njene dlani prijemajo vretêno. Svojo dlan odpira potrebnemu, svojo roko podaja ubogemu. Milina je varljiva in lepota je prazna, žena, ki se boji Gospoda, pa je vredna hvale. Dajajte ji od sadov njenih rok, njena dela naj jo hvalijo pri mestnih vratih.

Drugo berilo

1 Tesaloničanom 5,1-6

Kar pa zadeva čase in trenutke, bratje in sestre, ni treba, da bi vam pisali o tem, saj sami natančno veste, da bo Gospodov dan prišel, kakor pride tat ponoči. Ko bodo govorili: "Mir in varnost," tedaj bo nenadoma prišla nadnje poguba, kakor pride porodna bolečina nad nosečnico, in ne bodo ubežali. Vi, bratje in sestre, pa niste v temi, da bi vas ta dan presenetil kakor tat, saj ste vsi sinovi luči in sinovi dneva. Nismo sinovi noči in ne teme, zato nikar ne spimo kakor drugi, ampak bodimo budni in trezni.

Evangelij

Matej 25,14-15.19-21

Tisti čas je Jezus povedal svojim učencem tole priliko: "Neki človek se je odpravljal na potovanje in je sklical svoje služabnike ter jim izročil svoje premoženje. Enemu je dal pet talentov, drugemu dva in tretjemu enega, vsakemu po njegovi zmožnosti, in odpotoval. Po dolgem času je prišel gospodar teh služabnikov in napravil z njimi obračun.

Pristopil je tisti, ki je prejel pet talentov. Prinesel je pet drugih in rekel: 'Gospodar, pet talentov si mi izročil, glej, pet drugih sem pridobil.' Gospodar mu je rekel: 'Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Vstopi v veselje svojega gospodarja!'''

V razmislek

Kot že prejšnjo nedeljo se evangelist Matej ukvaraja s témo ponovnega Kristusovega prihoda in vprašanjem, kako v času do njegovega prihoda oblikovati naša življenja. Tokrat s prispodobo moškega, ki gre na pot in zaupa svoje premoženje svojim služabnikom. Slutimo, da ravnanje s tem premoženjem zahteva občutek odgovornosti, pogum in pozornost. Sposobnosti vsakega izmed služabnikov so različne, cilj pa je isti. In principi, ki tu odzvanjajo, veljajo za vse ljudi, tudi za nas:

– Vsi smo različni in obdarjeni z različnimi talenti. Gospod daje "vsakemu po svojih sposobnostih", nihče ni preobremenjen. Na koncu bomo vprašani, če smo uporabili naše talente, da bi tudi dosegli to, za kar smo sposobni.

– Naša pot, naši talenti in naše naloge so oblikovane za vsakega posebej. Bog nas na koncu naših dni ne bo zgolj vprašal, kaj smo storili, temveč tudi, če smo prepoznali naše osebno poslanstvo in življenjsko nalogo. Današnji evangelij nas želi opogumiti, da "gospodarimo" – da se odpravimo s pomočjo naših talentov na pot iskanja novih, morda še neodkritih talentov in jih obelodanimo, tudi če posledic še ne moremo oceniti in ne vemo, če bomo s tem doživeli polom ali dosegli uspeh!

– Gospod obsoja tiste, ki zakopljejo svoj talent, ki ne uporabijo svojih talentov. Za to ostro obsodbo se pravzaprav skriva povabilo, ki nas želi opogumiti. Če to izrazimo z besedami Alfreda Delpsa: "zaupati življenju, ker ga Bog živi z nami"! V največji skušnjavi, da bi zakopali naše talente smo takrat, ko doživimo neuspeh, občutimo krivdo... in v tistih trenutkih, ko nam najbolj primanjkuje (samo-) zaupanja. Seveda smo svobodni, da si prihranimo tveganja in razočaranja in da si prihranimo krivdo, tako da se zapremo med naše štiri stene. Cena tega je, da potem dejansko ne živimo. Večja krivda pred Bogom je v tem, da se odpovemo življenju, da ne razvijemo njegovih možnosti kot da naredimo napako in si s tem nakopljemo krivdo. Evangelij nam želi sporočiti močno sporočilo glede našega strahu pred neuspehom. Če si ne zaupamo in ne zaupamo našim življenjskim talentom, čeprav nam jih Bog zaupa, potem ne zaupamo samemu Bogu, ki nas je ustvaril za to življenje, čeprav je tvegano. Če občutimo krivdo, lahko zaupamo v Božje odpuščanje, če se odpovemo življenju samemu, potem se nahajamo na smrtni poti.

33. navadna nedelja A

*Mislím na rešitev in ne na nesrečo.
Klicali me boste in uslišal vas bom.
(prim. Jer 29,11.12)*

Prvo berilo

Pregovori 31,10-13.19-20.30-31

Vrlo ženo, kdo jo najde! Njena vrednost je daleč nad biseri. Srce njenega moža zaupa vanjo, povračila ne pogreša. Izkazuje mu dobroto in ne hudega vse dni svojega življenja. Skrbi za volno in lan in dela s pridnimi rokami. Svoje roke izteguje k preslici njene dlani prijemajo vretêno. Svojo dlan odpira potrebnemu, svojo roko podaja ubogemu. Milina je varljiva in lepota je prazna, žena, ki se boji Gospoda, pa je vredna hvale. Dajajte ji od sadov njenih rok, njena dela naj jo hvalijo pri mestnih vratih.

Drugo berilo

1 Tesaloničanom 5,1-6

Kar pa zadeva čase in trenutke, bratje in sestre, ni treba, da bi vam pisali o tem, saj sami natančno veste, da bo Gospodov dan prišel, kakor pride tat ponoči. Ko bodo govorili: "Mir in varnost," tedaj bo nenadoma prišla nadnje poguba, kakor pride porodna bolečina nad nosečnico, in ne bodo ubežali. Vi, bratje in sestre, pa niste v temi, da bi vas ta dan presenetil kakor tat, saj ste vsi sinovi luči in sinovi dneva. Nismo sinovi noči in ne teme, zato nikar ne spimo kakor drugi, ampak bodimo budni in trezni.

Evangelij

Matej 25,14-30

Tisti čas je Jezus povedal svojim učencem tole priliko: "Neki človek se je odpravljaj na potovanje in je sklical svoje služabnike ter jim izročil svoje premoženje. Enemu je dal pet talentov, drugemu dva in tretjemu enega, vsakemu po njegovi zmožnosti, in odpotoval. Ta, ki je prejel pet talentov, je šel takoj z njimi trgovat in je pridobil pet drugih. Prav tako je tisti, ki je prejel dva, pridobil dva druga. Oni pa, ki je prejel enega, je šel, skopal jamo in skrjal denar svojega gospodarja.

Po dolgem času je prišel gospodar teh služabnikov in napravil z njimi obračun. Pristopil je tisti, ki je prejel pet talentov. Prinesel je pet drugih in rekel: 'Gospodar, pet talentov si mi izročil, glej, pet drugih sem pridobil.' Gospodar mu je rekel: 'Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom

postavil. Vstopi v veselje svojega gospodarja!' Nato je pristopil tisti, ki je dobil dva talenta, in rekel: 'Gospodar, dva talenta si mi izročil, glej, dva druga sem pridobil.' Gospodar mu je rekel: 'Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Vstopi v veselje svojega gospodarja!' Nazadnje je pristopil oni, ki je dobil en talent, in rekel: 'Gospodar, vedel sem, da si trd človek. Žanješ, kjer nisi sejal, in zbiraš, kjer nisi raztresel. Zbal sem se in sem šel ter zakopal tvoj talent v zemljo. Glej, tu imaš, kai je tvojega!' Gospodar pa mu je odgovoril: 'Malopridni in leni služabnik! Vedel si, da žanjem, kjer nisem sejal, in zbiram, kjer nisem raztresel? Zato bi moral dati moj denar menjalcem in ob vrnitvi bi jaz prejel svojo lastnino z obrestmi. Vzemite mu torej talent in ga dajte tistemu, ki jih ima deset; kajti vsakemu, ki ima, se bo dalo in bo imel obilo, tistemu pa, ki nima, se bo vzelo še to, kar ima. Neuporabnega služabnika pa vrzite ven v najglobljo temo. Tam bo jok in škripanje z zobmi.'"

V razmislek

Kot že prejšnjo nedeljo se evangelist Matej ukvaraja s temo ponovnega Kristusovega prihoda in vprašanjem, kako v času do njegovega prihoda oblikovati naša življenja. Tokrat s prispodobno moškega, ki gre na pot in zaupa svoje premoženje svojim služabnikom. Slutimo, da ravnanje s tem premoženjem zahteva občutek odgovornosti, pogum in pozornost. Sposobnosti vsakega izmed služabnikov so različne, cilj pa je isti. In principi, ki tu odzvanjajo, veljajo za vse ljudi, tudi za nas: – Vsi smo različni in obdarjeni z različnimi talenti. Gospod daje "vsakemu po svojih sposobnostih", nihče ni preobremenjen. Na koncu bomo vprašani, če smo uporabili naše talente, da bi tudi dosegli to, za kar smo sposobni.

– Naša pot, naši talenti in naše naloge so oblikovane za vsakega posebej. Bog nas na koncu naših dni ne bo zgolj vprašal, kaj smo storili, temveč tudi, če smo prepoznali naše osebno poslanstvo in življenjsko nalogo. Današnji evangelij nas želi opogumiti, da "gospodarimo" – da se odpravimo s pomočjo naših talentov na pot iskanja novih, morda še neodkritih talentov in jih obelodanimo, tudi če posledic še ne moremo oceniti in ne vemo, če bomo s tem doživeli polom ali dosegli uspeh! – Gospod obsoja tiste, ki zakopljejo svoj talent, ki ne uporabijo svojih talentov. Za to ostro obsodbo se pravzaprav skriva povabilo, ki nas želi opogumiti. Če to izrazimo z besedami Alfreda Delpsa: "zaupati življenju, ker ga Bog živi z nami"! V največji skušnjavi, da bi zakopali naše talente smo takrat, ko doživimo neuspeh, občutimo krivdo... in v tistih trenutkih, ko nam najbolj primanjkuje (samo-) zaupanja. Seveda smo svobodni, da si prihranimo tveganja in razočaranja in da si prihranimo krivdo, tako da se zapremo med naše štiri stene. Cena tega je, da potem dejansko ne živimo. Večja krivda pred Bogom je v tem, da se odpovemo življenju, da ne razvijemo njegovih možnosti kot da naredimo napako in si s tem nakoplujemo krivdo. Evangelij nam želi sporočiti močno sporočilo glede našega strahu pred neuspehom. Če si ne zaupamo in ne zaupamo našim življenjskim talentom, čeprav nam jih Bog zaupa, potem ne zaupamo samemu Bogu, ki nas je ustvaril za to življenje, čeprav je tvegano. Če občutimo krivdo, lahko zaupamo v Božje odpuščanje, če se odpovemo življenju samemu, potem se nahajamo na smrtni poti.